

ספור: יוסף משיתא והאור שפרץ

נשמה של יהודי היא חלק אלומן ממעל

ספור:
יוסף משיתא
והאור שפרץ

בְּשַׁעַת חֲרָבֹן בֵּית שְׁנֵי, בָּאוּ
בָּאוּ הָאוֹיְבִים לִירוּשָׁלַיִם.

הֵם עָמְדוּ לִיד בֵּית הַמִּקְדָּשׁ,
הַמָּקוֹם הַכִּי קָדוֹשׁ בְּעוֹלָם.

הֵם רָצוּ לְשַׁדּוֹד אֶת כָּלִי
הַקֹּדֶשׁ,
אֶךְ פָּחְדוּ לְהַכְפִּיס רְאוּשׁוֹנִים
לַמָּקוֹם שֶׁל ה'!

הָאוֹיְבִים חָשְׁבוּ מָה לַעֲשׂוֹת.
הֵם רָאוּ יְהוּדִי אֶחָד וְאָמְרוּ לוֹ:

”הַכֵּן אֶתָּה רֵאשׁוֹן
לְמַקְדָּשׁ, וּמָה נִשְׁתּוֹצִיא
מִנֶּשֶׁם – יִהְיֶה נְשִׁלְךָ!”

לְיְהוּדֵי הַזֶּה קָרְאוּ יוֹסֵף מְשִׁיתָא.
לְיְהוּדֵי הַזֶּה קָרְאוּ יוֹסֵף מְשִׁיתָא.

מִי הָיָה יוֹסֵף מְשִׁיתָא?

הַנְּשָׁמָה הַנְּסִתָּרָת

אַבֵּל בְּתוֹךְ הַלֵּב שָׁלוֹ, כְּמוֹ אֶצֶל כָּל יִהוּדִי,
הַסִּתְּתָרָה נְשָׁמָה קְדוֹשָׁה – גִּחְלַת שָׁל אִישׁ!
הִיא רַק הִיטָה מְכוּסָה בְּהִרְבֵּה 'בִּץ'.

מְצִיאוֹת

בְּאוֹתָם יָמִים, הוּא הָיָה רַחוּק
מְאֹד מִתּוֹרָה וּמִצְווֹת.

יוסף הסכים להצעה של האויבים.
הוא נכנס לתוך בית המקדש!
אבל כשהוא נכנס, משהו קרה.
הקדשה של המקום פגשה את
הנשמה שלו.

הוא חשב
רק
על הכסף,

אבל אור ה'
התחיל להאיר
בתוכו.

יוסף יצא
מבית המקדש
כשהוא מחזיק
דבר עצום:

את מנורת
הזהב
הטהורה!

רְאוּ אוֹתוֹ הָאוֹיְבִים וְאָמְרוּ לוֹ:
מִנּוֹרָה כְּזוֹ אֵינָהּ רְאוּיָה לְאָדָם כְּשׁוֹט כְּמוֹדִי!
עֲזֹב אֶת הַמִּנּוֹרָה, הִכָּנס שׁוֹב לְמִקְדָּשׁ,
וְקַח לְךָ מִנְשֵׁהוּ אֲחֵר.

וְאִזְּ קָרָה דְּבָר מִפְתִּיעַ לַחֲלוּטִין!

יוֹסֵף מְשִׁיתָא סֵרֵב!

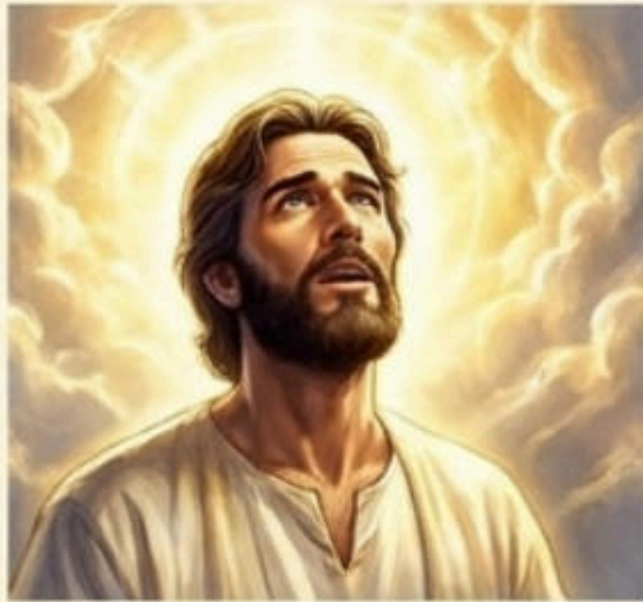
הוּא לֹא הִסְכִּים בְּשׁוּם אִפֹּן לְהַכְנִים
פַּעַם שְׁנִיָּה לַמָּקוֹם הַקָּדוֹשׁ שֶׁל ה'.

הַנֶּשֶׁמָה שָׁלוּ הִתְעוֹרָרָה.

מָה לְשָׁנָה אֶת יוֹסֵף כָּל כֶּךָ מֵהָר?

אַחֲרֵי שְׁנֵכֶנֶס:

הַקְדּוּשָׁה מְחַקָּה אֶת הַבֶּן!
אַהֲבַת ה' פְּרָצָה מִתּוֹךְ
נִשְׁמָתוֹ בְּאֵשׁ גְּדוּלָּה!

לְפָנַי שְׁנֵכֶנֶס:

נִשְׁמָה מְכֻסָּה, אַהֲבַת כֶּסֶף
וְרִיחֹק מֵה'!

הָאוֹיְבִים כָּעָסוּ מְאוֹד עַל
יוֹסֵף שֶׁלֹּא שָׁמַע בְּקוֹלָם.

הֵם תָּפְסוּ אוֹתוֹ וַיִּסְרוּ אוֹתוֹ
בִּיסוּרִים קָשִׁים כְּדֵי שְׂיַכְנִס
שׁוֹב.

אַבֵּל לְיוֹסֵף כָּבֹר לֹא הָיָה
אֵיכָפֶת מִהַכֹּאֵב הַגּוֹפְנִי.

מָה צָעַק יוֹסֵף בְּאוֹתָהּ שָׁעָה קָנָשָׁה?
הוּא לֹא צָעַק 'כּוֹאֵב לִי'
הוּא בָכָה וְצָעַק דְּבַר אֶחָד מִתּוֹךְ תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה:
אוֹי לִי שֶׁהִכְעַסְתִּי אֶת בּוֹרְאִי!

איך זה עובד? (סוד הנשמה היהודית):

3. הבץ נופל, ואור ה'
הגנוז פורץ החוצה
לאש גדולה!

2. קדשת המקדש
היא כמו רוח טהורה
שנושבת על הבץ.

1. הנשמה היא כמו
גחלת מכסה באפר
ובץ של חטאים.

- מָה אֲנַחֲנוּ לומדים מיוסף מְשִׁיתָא?**
- בְּתוֹךְ כָּל יְהוּדִי, אֶפְלוּ אִם נִרְאָה לָנוּ שֶׁהוּא רַחוּק מְאֹד,
 - יֵשׁ 'חֵלֶק אֱלֹהִים מִמֶּעַל'. נִשְׁמָה קְדוֹשָׁה שְׁלֹא נִהְרָסֶת לְעוֹלָם!
 - ה' תָּמִיד אוֹהֵב אוֹתָנוּ וּמְחַכֶּה לָנוּ.

אַנְחֵנוּ לֹא צְרִיכִים לְחֻכּוֹת כְּדֵי שְׁהָאוֹר שְׁלָנוּ יִפְרֹץ!

כְּשֶׁאַנְחֵנוּ לומְדִים תּוֹרָה, עוֹשִׂים
מִצְוֹת, אוֹהֲבִים אֶת ה' וּמִתְפַּלְלִים –
אַנְחֵנוּ מְדַלְּקִים אֶת הַגִּחְקֹת שְׁלָנוּ
וְהוֹפְכִים לְאוֹר גָּדוֹל בְּעוֹלָם.

זָכוּרוּ יְלָדִים יְקָרִים!

הַקֶּנֶשׁ שֶׁלָנוּ לְבוֹרָא עוֹלָם הוּא הַדְּבָר הַכִּי חָזָק שֶׁיֵּשׁ.

יְהִי רָצוֹן שְׁנִזְכָּה תָּמִיד לְהָאִיר אֶת הָעוֹלָם בְּתוֹרָה, בְּמַצּוּוֹת,

וּבְאַהֲבַת ה' שְׂמִיחָה וּטְהוֹרָה!